

**DECYZJA KOMISJI**

z dnia 2 kwietnia 2008 r.

**w sprawie pomocy państwa C 38/07 (ex NN 45/07) przyznanej przez Francję na rzecz Arbel Fauvet Rail SA***(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 1089)***(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2008/716/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami <sup>(1)</sup>,

a także mając na uwadze, co następuje:

**1. PROCEDURA**

- (1) W przekazanej jej skardze Komisja została poinformowana o środkach pomocy przyznanej przez Francję na rzecz Arbel Fauvet Rail („AFR”). Francja przekazała informacje dodatkowe w pismach z dnia 28 stycznia 2006 r., 25 października 2006 r., 30 stycznia 2007 r. i 6 czerwca 2007 r.
- (2) Pismem z dnia 12 września 2007 r. Komisja poinformowała Francję o swojej decyzji w sprawie wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego, określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu, dotyczącego tego środka pomocy.

- (3) Francja przedstawiła swoje uwagi w pismach z dnia 12 października 2007 r. oraz z dnia 18 i 19 grudnia 2007 r.
- (4) Decyzja Komisji w sprawie wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* <sup>(2)</sup>. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia ich uwag na temat przedmiotowego środka pomocy.
- (5) Komisja nie otrzymała żadnych uwag zainteresowanych stron.

**2. OPIS ŚRODKA POMOCY****2.1. Beneficjent**

- (6) AFR jest producentem taboru kolejowego, specjalizującym się w produkcji wagonów towarowych i kontenerów-cystern. Jest to jeden z najbardziej znaczących producentów na rynku europejskim. Firma ma swoją siedzibę w Douai (departament Nord) i zatrudnia obecnie około 265 osób.
- (7) W 2005 r. AFR była w 100 % własnością spółki Arbel SA <sup>(3)</sup>. AFR zatrudniała wówczas około 330 osób.
- (8) Działalność AFR przynosiła przez wiele lat straty. Trudności ekonomiczne firmy pogłębiały się od 2001 r. Tendencja ta nasiliła się w latach 2002–2005. Tabela poniżej przedstawia niektóre kluczowe wskaźniki wyników AFR w okresie poprzedzającym przyznanie pomocy:

(w EUR)

	Na dzień 31.12.2004	Na dzień 31.12.2003	Na dzień 31.12.2002	Na dzień 31.12.2001
Obrót	22 700 000	42 700 000	42 000 000	70 000 000
Zysk netto	- 11 589 620	- 14 270 634	- 2 083 746	- 10 500 000
Kapitał własny	- 21 090 000	- 23 000 000	- 8 700 000	- 6 600 000

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 249 z 24.10.2007, s. 17.<sup>(2)</sup> Zob. przypis 1.<sup>(3)</sup> Dnia 29 czerwca 2007 r. AFR została przejęta przez spółkę IGF Industries. Jej nazwa handlowa została zmieniona na „IGF Industries – Arbel Fauvet Rail”.

## 2.2. Środki pomocy

- (9) W dniu 4 lipca 2005 r. region Nord-Pas-de-Calais oraz związek aglomeracyjny obszaru Douai (fr. *Communauté d'agglomération du Douaisis*) przyznały wspólnie AFR zwrotną zaliczkę w wysokości 1 mln EUR każdy, tj. razem 2 mln EUR.
- (10) Zgodnie z informacjami przekazanymi przez władze francuskie warunki przyznania zaliczek były następujące:
- zaliczka zwrotna przyznana przez region była oprocentowana według stopy 4,08 % w stosunku rocznym (odpowiadającej wspólnotowej stopie referencyjnej obowiązującej w momencie jej przyznania) z zastrzeżeniem „dopięcia” planu finansowania opracowywanego w AFR. Zaliczka miała zostać spłacona w okresie trzech lat, w ratach płatnych co pół roku, poczynając od dnia 1 stycznia 2006 r. Zgodnie z informacjami, którymi dysponuje Komisja, zaliczki te nie zostały jeszcze w całości spłacone;
  - zaliczka przyznana przez związek aglomeracyjny była oprocentowana według stopy 4,08 % w stosunku rocznym (odpowiadającej wspólnotowej stopie referencyjnej obowiązującej w momencie jej przyznania), pod warunkiem wypłaty zaliczki zwrotnej udzielonej na tych samych warunkach przez region oraz dostarczenia dowodu fuzji nieodwołalnej między AFR i Lormafer, inną firmą kontrolowaną przez Arbel SA. Zaliczka ta również miała zostać spłacona w okresie trzech lat, w ratach płatnych co pół roku, poczynając od dnia 1 stycznia 2006 r.

### 3. PRZYCZYNY, KTÓRE DOPROWADZIŁY DO WSZCZĘCIA FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

- (11) W swojej decyzji w sprawie wszczęcia postępowania Komisja oceniła, że zaliczki zwrotne stanowiły pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu. Komisja stwierdziła w szczególności, że przedmiotowe środki stanowiły dla AFR korzyść, ponieważ przedsiębiorstwo, biorąc pod uwagę jego sytuację finansową, nie mogłoby pozyskać środków finansowych na tak korzystnych warunkach na rynku finansowym.
- (12) Komisja oceniła również, że AFR była przedsiębiorstwem zagrożonym w rozumieniu Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (zwanymi dalej „wytycznymi”) <sup>(4)</sup> oraz że, co za tym idzie, zgodność pomocy państwa, z której korzystała, powinna być oceniana z punktu widzenia wytycznych. Zdaniem Komisji istniały wątpliwości, czy przedmiotowa pomoc jest zgodna ze wspólnym rynkiem z punktu widzenia wytycznych.

## 4. UWAGI FRANCJI

- (13) Władze francuskie powołały się na fakt, że o ile AFR przechodziła trudny etap w okresie, w którym zostały jej przyznane, a następnie wypłacone zaliczki zwrotne (tj. w lipcu i w drugim półroczu 2005 roku), niemniej jednak firma ciągle cieszyła się zaufaniem swoich klientów i współpracujących z nią banków.
- (14) Na poparcie swoich twierdzeń władze francuskie powołały się na poniższe elementy, kwalifikowane jako „oznaki zaufania” klientów i banków wobec AFR:
- bank [...] <sup>(\*)</sup> przyznał zwiększenie limitu kredytu w rachunku bieżącym AFR o 2 mln EUR (gwarantowanego przez, [...]),
  - AFR otrzymała 7 mln EUR zaliczek od swoich klientów (gwarantowanych przez [...]) <sup>(\*)</sup>, do których należy dodać 4 mln EUR kolejnych zaliczek w styczniu 2006 r.,
  - przedsiębiorstwo korzystało w tym samym okresie z gwarancji „dostawców” w wysokości 4 mln EUR ze strony [...] <sup>(\*)</sup>.
- (15) Władze francuskie przedstawiły na poparcie swoich uwag dokumenty, z których wynika w szczególności, że:
- stopa oprocentowania kredytu w rachunku bieżącym wynosiła w dniu 1 lipca 2005 r. 4,4199 %,
  - suma różnych gwarancji (ze strony dostawców, gwarancje rynkowe, gwarancje finansowe) udzielonych przez [...] <sup>(\*)</sup> na rzecz AFR wynosiła w dniu 6 maja 2005 r. 29 mln EUR.

### 5. OCENA ŚRODKA POMOCY Z PUNKTU WIDZENIA ART. 87 TRAKTATU

#### 5.1. Istnienie pomocy państwa

##### 5.1.1. Zasoby państwowe

- (16) Artykuł 87 ust. 1 Traktatu stanowi, że, z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w tym samym Traktacie, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- (17) Odnośnie do zaliczek zwrotnych Komisja stwierdza, co następuje.

<sup>(4)</sup> Dz.U. C 244 z 1.10.2004, s. 2.

<sup>(\*)</sup> Informacja poufna.

(18) Artykuł 87 Traktatu nie dotyczy wyłącznie środków pomocy przyznanych przez rządy krajowe państw członkowskich, ale również środków pochodzących od samorządów terytorialnych, takich jak region Nord-Pas-de-Calais lub gminy związku aglomeracyjnego. Środki finansowe tych organów stanowią zasoby państwowe i podjęte przez nie decyzje przyznania AFR przedmiotowych zaliczek należy przypisywać państwu.

#### 5.1.2. Pomoc sprzyjająca niektórym przedsiębiorstwom

(19) Zaliczki zostały przyznane w momencie, gdy AFR znajdowała się w trudnej sytuacji finansowej. W swojej decyzji w sprawie wszczęcia postępowania Komisja uznała, że AFR, biorąc pod uwagę jej sytuację ekonomiczną przedstawioną w pkt 8, była w momencie przyznania pomocy przedsiębiorstwem zagrożonym w rozumieniu wytycznych. Komisja podkreśliła również, że zaliczki zostały przyznane bez żadnej gwarancji zapewniającej ich zwrot, podczas gdy zastosowana stopa oprocentowania jest uznawana za odpowiadającą stopie stosowanej wobec pożyczek „zabezpieczonych w sposób normalny”<sup>(5)</sup>. Komisja uznaje w związku z tym, że jest wykluczone, aby AFR, biorąc pod uwagę jej sytuację finansową, była w stanie pozyskać środki finansowe na tak korzystnych warunkach na rynku kredytowym. Co za tym idzie, przedmiotowe zaliczki stanowią korzyść dla AFR.

(20) Odnośnie do tego należy zaznaczyć, że władze francuskie potwierdziły, opierając się na przykładach wymienionych w pkt 14, że AFR w momencie przyznania pomocy cieszyła się wciąż jeszcze zaufaniem współpracujących z nią banków oraz swoich klientów. Komisja interpretuje te komentarze jako kwestionowanie przez Francję, jakoby AFR nie była w stanie pozyskać środków finansowych na podobnych warunkach na rynku kredytowym (co prowadzi do kwestionowania faktu, jakoby zaliczki zwrotne przyniosły AFR korzyść) i, *a fortiori*, że AFR była w momencie przyznania zaliczek zwrotnych przedsiębiorstwem zagrożonym w rozumieniu wytycznych.

(21) Uwagi Francji nie mogą jednak zmienić analizy przedstawionej w decyzji w sprawie wszczęcia postępowania, ze względu na przedstawione niżej przyczyny.

(22) Nie można porównywać przykładów środków kredytowych wymienionych przez władze francuskie (w szczególności zezwolenie na kredyt w rachunku bieżącym i zaliczki ze strony klientów) z przedmiotowymi zaliczkami zwrotnymi. Kredyt w rachunku bieżącym jest

kredytem krótkoterminowym, w przeciwieństwie do zaliczek zwrotnych, których okres spłaty wynosi trzy lata. Te różne formy kredytowania nie są więc objęte identyczną analizą ryzyka ze strony wierzycieli, a fakt, że dłużnik może uzyskać kredyt krótkoterminowy, nie pozwala na ocenę jego zdolności uzyskania pożyczki z dłuższym terminem spłaty, której spłata będzie uzależniona od zdolności przetrwania dłużnika.

(23) Odnośnie do zaliczek ze strony klientów Komisja zaznacza, że były one regwarantowane przez [...] (\*), instytucję niezależną, co oznacza, że klienci i dostawcy nie ponosili ryzyka związanego z sytuacją finansową AFR i, co za tym idzie, nie mieli powodu, aby uzależnić wypłatę zaliczek od analizy solidności finansowej przedsiębiorstwa, analogicznej do tej, jakiej dokonałby wierzyciel zamierzający przyznać pożyczkę bez zabezpieczenia.

(24) Podsumowując, uwagi Francji nie pozwalają stwierdzić, że AFR byłaby w stanie pozyskać środki finansowe na podobnych warunkach na rynku kredytowym.

#### 5.1.3. Przedsiębiorstwo zagrożone

(25) Odnośnie do uznania AFR za przedsiębiorstwo zagrożone w rozumieniu wytycznych, Komisja stwierdza, co następuje.

(26) Z pkt 10 lit. a) wytycznych wynika, że przedsiębiorstwo jest zagrożone, jeżeli ponad połowa jej zarejestrowanego kapitału została utracona, w tym ponad jedna czwarta tego kapitału w okresie poprzedzających 12 miesięcy. Przepis ten wyraża założenie, że firma, która doznaje masowej utraty swojego kapitału, nie będzie w stanie powstrzymać strat, które doprowadzą ją do prawie pewnej śmierci ekonomicznej w perspektywie krótko- lub średnioterminowej. Komisja ocenia, że to założenie stosuje się *a fortiori* do firmy, która utraciła całość swojego zarejestrowanego kapitału i wykazuje ujemny kapitał własny.

(27) Jak wynika z danych finansowych wymienionych w pkt 8 (których Francja nie zakwestionowała w ramach formalnego postępowania wyjaśniającego), AFR wykazywała ujemny kapitał własny od 2001 r. i nie była w stanie w momencie przyznania pomocy powstrzymać tej tendencji i odbudować dodatniego kapitału własnego. W tych warunkach Komisja uznaje, że AFR była w momencie przyznania pomocy przedsiębiorstwem zagrożonym w rozumieniu pkt 10 wytycznych.

<sup>(5)</sup> Zob. obwieszczenie Komisji w sprawie metody określania stóp referencyjnych i dyskontowych (Dz.U. C 273 z 9.9.1997, s. 3).

(28) Komisja zaznacza dodatkowo, że AFR w momencie przyznania pomocy odpowiadała również definicji przedsiębiorstwa zagrożonego zawartej w pkt 11 wytycznych, określającego, że nawet gdy nie zachodzi żadna z okoliczności wymienionych w pkt 10, przedsiębiorstwo może nadal być uznane za zagrożone, w szczególności gdy występują typowe dla przedsiębiorstwa zagrożonego oznaki, w szczególności rosnące straty i malejący obrót. Punkt 11 stanowi niemniej jednak, że przedsiębiorstwo zagrożone kwalifikuje się do pomocy tylko wtedy, gdy ewidentnie nie może odzyskać płynności dzięki środkom własnym lub środkom uzyskanym od właścicieli/akcjonariuszy lub ze źródeł rynkowych. Wymieniony przepis przypomina więc, że kwalifikacja przedsiębiorstwa jako zagrożonego powinna odbywać się z uwzględnieniem wszystkich znaczących wskaźników, niemniej jednak czynnikiem decydującym powinna być zdolność przedsiębiorstwa do odzyskania płynności bez interwencji władz publicznych.

(29) Komisja zaznacza w tej kwestii (jak wynika z tabeli w pkt 8), że AFR od 2001 r. odnotowywała ciągle spadek obrotu oraz utrzymujący się poziom strat. Są to, w rozumieniu pkt 11 wytycznych, charakterystyczne cechy przedsiębiorstwa zagrożonego. Komisja wskazała już na te wskaźniki w swojej decyzji w sprawie wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego na poparcie wstępnego wniosku, że AFR jest przedsiębiorstwem zagrożonym. Ponadto negatywna tendencja w sytuacji finansowej AFR wynika z faktu, że od stycznia 2004 r. przedsiębiorstwo nie było w stanie płacić w terminie należności z tytułu ubezpieczenia społecznego i zobowiązań podatkowych w wysokości 4,3 mln EUR i, co za tym idzie, było zmuszone wnioskować do właściwych organów o odroczenie terminu płatności oraz opracowanie planu spłaty należności.

(30) Jedynymi wymienionymi przez Francję elementami, które mogłyby prowadzić do przeciwnych wniosków, są kredyty udzielone AFR (kredyt w rachunku bieżącym i zaliczki), jak i fakt, że AFR korzystała z gwarancji udzielonych jej przez [...] (\*). Komisja ocenia, że wymienione wskaźniki powinny być wzięte pod uwagę w ramach wymaganej w pkt 11 wytycznych analizy zdolności przedsiębiorstwa do odzyskania płynności dzięki środkom, jakie mogłoby ono uzyskać na rynku finansowym. Odnosnie do tego Komisja stwierdza, co następuje:

— z faktu, że AFR miała ujemny kapitał własny, wynika, że nie była w stanie uporać się ze swoimi trudnościami przy użyciu *środków własnych*,

— władze francuskie zaznaczyły, że *akcjonariusz* AFR, Arbel SA, pomimo wkładów wniesionych dla wsparcia AFR, nie był w stanie zagwarantować sam odzyskania płynności finansowej swojej filii,

— na koniec, odnośnie do rynkowych źródeł finansowych, należy stwierdzić, że kredyty i gwarancje wymienione przez Francję świadczą co najwyżej o tym, że AFR zachowała zdolność uzyskania kredytów w ograniczonej wysokości i krótkoterminowych. Jednakże biorąc pod uwagę skalę trudności, jakie przeżywała AFR, w szczególności jej zapotrzebowanie na kapitał własny, wymienione kredyty nie pozwalają stwierdzić, że AFR mogła zaradzić przeżywanym trudnościom dzięki finansowaniu ze *źródeł rynkowych*.

(31) Należy więc stwierdzić, że w momencie przyznania pomocy AFR przeżywała poważne trudności finansowe, zagrażające jej utrzymaniu się w perspektywie krótko- lub średnioterminowej, oraz że nie była w stanie ich rozwiązać bez interwencji władz publicznych.

(32) Komisja ocenia więc, biorąc pod uwagę powyższe rozważania, w szczególności wyniki finansowe przedstawione w pkt 8, że AFR była przedsiębiorstwem zagrożonym w rozumieniu pkt 10 wytycznych, oraz dodatkowo pkt 11, w momencie przyznania zaliczek zwrotnych. Biorąc pod uwagę trudności przeżywane przez AFR, Komisja ocenia, że AFR nie byłaby w stanie pozyskać środków finansowych na tak korzystnych warunkach na rynku kredytowym. Przedmiotowe zaliczki przyniosły więc AFR korzyść, umożliwiając jej uzyskanie finansowania na warunkach korzystniejszych niż te, jakie mogłaby uzyskać na rynku kredytowym.

#### 5.1.4. Wpływ na wymianę handlową i na konkurencję

(33) Zaliczki zwrotne dają AFR uprzywilejowaną pozycję w stosunku do innych przedsiębiorstw, znajdujących się w porównywalnej sytuacji, ponieważ są one przeznaczone wyłącznie dla AFR.

(34) Sektor produkcji taboru kolejowego cechuje się obecnością wielu europejskich operatorów i wymianą międzywspółnotową. Korzyść udzielona AFR może więc zakłócić konkurencję i wpływać na wymianę między państwami członkowskimi.

#### 5.1.5. Wniosek

(35) Biorąc pod uwagę powyższe, Komisja stwierdza, że zaliczki zwrotne przyznane AFR stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu.

### 5.2. Kwota pomocy

(36) W przypadku pomocy udzielonej przedsiębiorstwom zagrożonym w formie kredytu element pomocy stanowi różnica między faktycznie stosowaną stopą procentową a stopą procentową, jaką przedsiębiorstwo beneficjent mogłoby uzyskać dla takiego samego kredytu na prywatnym rynku kredytowym <sup>(6)</sup>.

<sup>(6)</sup> Zob. decyzja Komisji z dnia 2 marca 2005 r. w sprawie *Chemische Werke Piesteritz* (Dz.U. L 296 z 12.11.2005, s. 19, pkt 107–108) oraz decyzja Komisji z dnia 24 stycznia 2007 r. w sprawie *C 38/05 Biria* (Dz.U. L 183 z 13.7.2007, pkt 27, 83 i następujące po nich).

- (37) Komisja określa w swoim Obwieszczeniu w sprawie metody określania stóp referencyjnych i dyskontowych<sup>(5)</sup>, że stopa referencyjna stanowi dolny punkt interwencji, który może zostać podniesiony w sytuacjach związanych ze szczególnym ryzykiem, podając jako przykład takiego ryzyka przedsiębiorstwa zagrożone lub brak zabezpieczenia normalnie wymaganego przez banki, zaznaczając, że w takich przypadkach premia może stanowić do 400 punktów bazowych lub więcej.
- (38) I tak, w sprawie *Chemische Werke Piesteritz*<sup>(6)</sup> Komisja uznała, że pożyczka udzielona przedsiębiorstwu zagrożonemu uzasadniała premię oprocentowania w wysokości 400 punktów bazowych. Komisja potwierdziła taką ocenę w sprawie *Biria*<sup>(7)</sup>, zaznaczając, że ryzyko wynikające z braku zabezpieczeń uzasadniało premię dodatkową w wysokości 400 punktów bazowych, co dawało w sumie zwiększenie o 800 punktów bazowych. Komisja ocenia, że warunki w niniejszej sprawie są bardzo podobne do warunków w wymienionych wyżej sprawach, w szczególności odnośnie do braku zabezpieczeń i skali napotkanych trudności. W konsekwencji, ryzyko związane z zaliczkami zwrotnymi przyznanymi AFR może być oceniane w taki sam sposób.
- (39) Pomoc państwa, jaką są zaliczki zwrotne, stanowi więc różnicę między odsetkami faktycznie należnymi z tytułu zaliczek zwrotnych a odsetkami, jakie byłyby należne przy zastosowaniu stopy referencyjnej obowiązującej w chwili przyznania pomocy, plus 800 punktów bazowych.
- (40) Biorąc pod uwagę sytuację ekonomiczną AFR w momencie przyznania pomocy, przedstawioną w pkt 8 (eksploatacja przynosząca przez szereg lat straty, ujemny kapitał własny, spadający obrót), Komisja ocenia, że AFR była przedsiębiorstwem zagrożonym w rozumieniu wytycznych w momencie przyznania zaliczek zwrotnych. Z przyczyn wymienionych w pkt 22 i 23 uwagi Francji nie pozwalają na zmianę tej analizy.
- (41) Jest prawdą, że AFR należała w 2005 r. do grupy kontrolowanej przez holding Arbel SA. Poza jej częścią „kolejową” (złożoną z AFR i Lormafer) w skład grupy wchodziła też część „budowlana”, skupiająca przedsiębiorstwa wyspecjalizowane w produkcji okien dla przemysłu budowlanego. Z informacji przekazanych przez władze francuskie w korespondencji przesłanej przed wszczęciem formalnego postępowania wyjaśniającego wynika jednak, że trudności, jakich doznała AFR, były specyficzne dla niej w ramach grupy, a jej działalność nie miała żadnego związku z częścią „budowlaną”. Komisja zaznacza ponadto, że problemy AFR wydały się być zbyt poważne, aby mogły być rozwiązane przez grupę, biorąc pod uwagę mierne wyniki samej grupy. Komisja ocenia więc, że pkt 13 wytycznych nie stanowi przeszkody, aby uznać AFR za kwalifikującą się do pomocy w celu ratowania lub restrukturyzacji, pomimo jej przynależności do grupy.
- (42) Zgodność pomocy powinna więc być oceniana z punktu widzenia wytycznych.
- (43) Komisja stwierdza, że warunki zgodności pomocy w celu restrukturyzacji określone w wytycznych nie są spełnione. Komisja zaznacza w związku z tym, co następuje:
- władze francuskie nie przedstawiły jej planu restrukturyzacji zgodnego z pkt 34–37 wytycznych,
  - Komisja nie została powiadomiona o środkach wyrównawczych mających na celu zapobieżenie nadmiernemu zakłóceniu konkurencji, jakie pociągnęłyby za sobą przyznanie pomocy (pkt 38–42 wytycznych).
- (44) Pomoc nie wydaje się ponadto spełniać warunków zgodności pomocy w celu ratowania określonych w wytycznych, biorąc pod uwagę, że zaliczki zwrotne zostały przyznane na okres dłuższy niż sześć miesięcy (zob. pkt 25 wytycznych).
- (45) Powyższe rozważania wystarczają, aby stwierdzić, że pomoc nie jest zgodna ze wspólnym rynkiem.

### 5.3. Zgodność pomocy ze wspólnym rynkiem

- (40) Biorąc pod uwagę sytuację ekonomiczną AFR w momencie przyznania pomocy, przedstawioną w pkt 8 (eksploatacja przynosząca przez szereg lat straty, ujemny kapitał własny, spadający obrót), Komisja ocenia, że AFR była przedsiębiorstwem zagrożonym w rozumieniu wytycznych w momencie przyznania zaliczek zwrotnych. Z przyczyn wymienionych w pkt 22 i 23 uwagi Francji nie pozwalają na zmianę tej analizy.
- (41) Jest prawdą, że AFR należała w 2005 r. do grupy kontrolowanej przez holding Arbel SA. Poza jej częścią „kolejową” (złożoną z AFR i Lormafer) w skład grupy wchodziła też część „budowlana”, skupiająca przedsiębiorstwa wyspecjalizowane w produkcji okien dla przemysłu budowlanego. Z informacji przekazanych przez władze francuskie w korespondencji przesłanej przed wszczęciem formalnego postępowania wyjaśniającego wynika jednak, że trudności, jakich doznała AFR, były specyficzne dla niej w ramach grupy, a jej działalność nie miała żadnego związku z częścią „budowlaną”. Komisja zaznacza ponadto, że problemy AFR wydały się być zbyt poważne, aby mogły być rozwiązane przez grupę, biorąc

### 6. WNIOSEK

Komisja stwierdza, że Francja bezprawnie przyznała przedmiotową pomoc, z naruszeniem przepisów art. 88 ust. 3 Traktatu. Ponieważ pomoc jest niezgodna ze wspólnym rynkiem, Francja zobowiązana jest zakończyć jej stosowanie i odzyskać od beneficjenta kwoty już przyznane,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa przyznana przez Francję na rzecz Arbel Fauvet Rail SA jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

Artykuł 2

1. Francja podejmuje wszystkie konieczne środki w celu odzyskania od beneficjenta już udostępnionej mu bezprawnie pomocy, o której mowa w art. 1.

<sup>(7)</sup> Sprawa C 38/05, wymieniona wcześniej w przypisie 6 (zob. pkt 83–86).

2. Pomoc zostaje odzyskana bezzwłocznie, zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie krajowym, pod warunkiem że pozwalają one na bezzwłoczne i skuteczne wykonanie niniejszej decyzji. Kwota podlegająca odzyskaniu obejmuje odsetki naliczane od dnia, w którym pomoc została udostępniona beneficjentowi, do daty rzeczywistego odzyskania.

3. Odsetki zostają naliczone narastająco, zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia (WE) nr 794/2004.

4. Francja wstrzymuje wszelkie oczekujące płatności pomocy, o której mowa w art. 1 od dnia notyfikacji niniejszej decyzji.

#### Artykuł 3

1. Francja dokłada wszelkich starań, aby niniejsza decyzja została wykonana w terminie czterech miesięcy od daty jej notyfikacji.

2. W terminie dwóch miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji Francja informuje Komisję o krokach podjętych w celu jej wykonania, w szczególności przekazuje poniższe informacje: określenie kwoty całkowitej (kapitał i odsetki), która powinna być odzyskana od beneficjenta:

- a) szczegółowy opis kroków już podjętych lub planowanych w celu wykonania niniejszej decyzji;
- b) dokumenty potwierdzające, że beneficjent został wezwany do zwrotu pomocy.

3. Francja informuje Komisję o stanie zaawansowania środków krajowych podjętych w celu wykonania niniejszej decyzji, aż do całkowitego odzyskania pomocy, o której mowa w art. 1. Na wniosek Komisji przekazuje bezzwłocznie wszelkie informacje dotyczące działań już podjętych lub planowanych w celu wykonania niniejszej decyzji oraz szczegółowe informacje dotyczące kwoty pomocy i odsetek już odzyskanych od beneficjenta.

#### Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 kwietnia 2008 r.

W imieniu Komisji  
Neelie KROES  
Członek Komisji